

РЕШЕНИЕ

№ 573

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-19, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Райна С.ова

при участието на секретаря Маргарита Ив. Димитрова
като разгледа докладваното от Райна С.ова Търговско дело №
20221100902198 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба с правно основание чл.155, т.3 ТЗ, депозирана от Софийска градска прокуратура, с искане за прекратяване на „В.К.“ ЕООД, ЕИК ***** поради фактическа липса на вписан управител, считано от 05.11.2020 година, когато е починал едноличният собственик и управител на дружеството - П.И.Б..

Към молбата са приложени писмени доказателства.

В срока за отговор ответникът, чрез особения си представител адв. С. К., намира, че искът е допустим и основателен.

Съдът, след като съобрази изложеното в молбата, както и след преценката на събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Във връзка с реда за прекратяване на еднолично дружество с ограничена отговорност при смърт на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството и бездействие на наследниците му е образувано тълкувателно дело № 1/2020 година, което е висящо към настоящия момент. Тълкувателното дело е образувано поради констатирана противоречива практика по този въпрос, като с решение № 73/21.06.2019 г. по т.д. № 2413/2018 г. на ВКС, ТК, I т.о., решаващият състав е приел, че липсва правен интерес от предявяване на конститутивен иск по чл.155, т.3 ТЗ при законово прекратяване на дружеството със смъртта на едноличния собственик на капитала, на основание чл.157, ал.1 ТЗ и доколкото е неустановимо осъществяването на някое от визираните в тази разпоредба условия – предвидено друго /в учредителния акт на дружеството или друг последващ акт на едноличния собственик на капитала/ или манифестирано от наследниците на починалия желание за продължаване на дейността на дружеството, като постановеното по този иск решение се явява недопустимо. В горесцитираното решение се извежда допустимостта на прилагането по аналогия на § 5а, ал. 2 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ към случаите на прекратяване на дружество по реда на чл. 157, ал. 1 ТЗ. В § 5а, ал. 2 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ е предвидено, че заявление за вписване на ликвидация на търговец може да подаде и държавен орган.

С определение № 302/28.06.2018 г. по ч.т.д. № 1280/2018 г. на ВКС, ТК, I т.о., постановено по чл.274, ал.3 ГПК, е прието, че в хипотезата на чл.157, ал.1 ТЗ правото да подаде заявление за вписване на горните обстоятелства, принадлежи единствено на наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на ЕООД, на основание чл.15, т.3 ЗТРРЮЛНЦ вр. чл.157, ал.1 ТЗ. Следователно при твърдение за настъпила смърт на едноличния собственик на капитала и управител на ЕООД и за липса на данни лицата, които имат правен интерес от това, да са поискали установяване на настъпило прекратяване на дружеството по чл.157, ал.1 ТЗ, респ. вписване на същото обстоятелство по партида на дружеството повече от три месеца след настъпване на смъртта, прокурорът като надлежно легитимирано от закона лице има правен интерес да предяви иск по чл.155, т.3 ТЗ.

С оглед констатираната противоречива практика и доколкото настоящото производство не може да бъде спряно, съдът намира че следва да разглежда по същество горепосочените искове, до произнасяне на ВКС с тълкувателно решение, с оглед обезпечаване на обществения интерес и установилата се преобладаваща практика за развитие на исково производство, както и постановени откази от АВ за вписване на прекратяване на търговско дружество в тази хипотеза.

Законът не регламентира изрично процедура за вписване на прекратяване по силата на чл. 157 ал. 1 ТЗ, липсва и изрична разпоредба относно възможността прокурорът да бъде заявител в регистърното производство, от една страна и от друга – такава регламентираща, че това производство е подведомствено на регистърната администрация.

Въз основа на гореизложеното, съдът приема, че искът е допустим. Същият е и основателен.

От извършена служебна справка в електронното досие на ответното еднолично дружество с ограничена отговорност в търговския регистър при АВ се установява, че същото е вписано в регистъра на 27.06.2008 година. От 16.12.2019 година като управител, а от 27.01.2020 г. и като едноличен собственик на капитала на дружеството е вписан П.И.Б..

Установява се от ангажираните по делото доказателства – заверен препис-извлечение от акт за смърт, издаден въз основа на акт за смърт № 0797 от 06.11.2020 година на длъжностно лице по гражданското състояние от Столична община, район Подуяне, че едноличният собственик и управител на дружеството П.И.Б. е починал на 05.11.2020 година.

При извършена служебна проверка в търговския регистър към датата, на която е даден ход на устните състезания по делото, е установено че не е вписан друг управител на ответното дружество. Не е вписано и продължаване на дейността на дружеството от наследниците на починалия едноличен собственик на капитала по реда на чл. 157, ал. 1 ТЗ.

Видно от приложеното уведомление от НАП до СГП, с копие до ВКП, дружеството има неуредени публични задължения.

С исковата молба е представено сведение от К.П.Б., наследник на П.Б., която е изразила становище, че е направила отказ от наследство и не желае да се ангажира с дейността на дружеството. Към сведението е приложено удостоверение за наследници от 11.11.2020 г., от което се установява, че К.П.Б. е единствен наследник на П.Б..

Съгласно чл. 157, ал. 1 ТЗ, дружеството, в което капиталът се притежава от едно физическо лице, се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността. Смъртта като юридическо събитие прекратява окончателно членственото правоотношение между едноличния собственик и дружеството. Дружеството остава без управление, без възможността да взема правнорелевантни решения, както и да приема волеизявления и актове от третите лица.

Установяването на правоотношение между наследника и ЕООД може да стане единствено по силата на изрично едностранно волеизявление от наследниците за продължаване на дейността на дружеството. Наследникът следва да бъде приет на

„собствено основание“, т.е. установявайки предпоставките за придобиване на членство в резултат на наследствено правоприемство. В този смисъл изявлението му би следвало да се състои от две съставни части: че приема условията на учредителния акт на дружеството (чл. 122 ТЗ) и че желае да продължи дейността на дружеството по смисъла на чл. 157, ал. 1 in fine ТЗ. Дружественият договор, обявен в ТР, не предвижда друга хипотеза.

Преценката на наследниците относно продължаване на дейността на дружеството, след приемане на наследството, е строго личен акт, който следва да бъде изрично заявен пред съда, респ. това право следва да бъде упражнено по предвидения в закона ред по изцяло лична преценка на наследника, и не съществува задължение на съда да дава указания дали и как да бъдат упражнени тези права.

При неосъществяване на този фактически състав, дружеството следва да бъде прекратено и да преустанови дейността си. В тази хипотеза наследниците биха могли да реализират имуществените си права в хода на евентуалното производство по ликвидация на прекратеното дружество. Придобитите по наследство права върху дружествен дял се трансформират в права върху ликвидационен дял.

Законът не е установил изричен преклузивен срок, в който следва да бъде отправено искането по чл. 157, ал. 1 in fine ТЗ.

Според чл. 155, т. 3 ТЗ, в случай че в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител, то може да бъде прекратено по иск на прокурора. Смисълът на разглежданата разпоредба налага извода, че фактическият състав, произтичащ от разпоредбата на чл. 157, ал. 1 in fine ТЗ, следва да се реализира в период от три месеца.

Поради изложеното, в конкретния случай са налице предпоставките на чл. 155, ал. 1, т. 3 ТЗ - налице е невъзможност да бъдат извършвани действия по управление и представляване на дружеството. Дружеството е без управител повече от година. В приложение на горепосочената разпоредба дружеството следва да бъде прекратено.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в тежест на ответното дружество са заплащането на държавната такса за разглеждане на предявения иск (определена от съда по правилата на чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, в размер на 50,00 лв.), както и възстановяването на разноските от бюджета на съда в размер на 500,00 лв. - за участието на особен представител в производството по делото.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 155, т. 3 ТЗ, по предявения конститутивен иск от Прокуратурата на Република България, чрез СГП, дружеството **„В.К.“ ЕООД, с ЕИК *******, със седалище и адрес на управление: гр.София, район р-н Искър, ж.к. *****

ОСЪЖДА „В.К.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, район р-н Искър, ж.к. ***** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да **заплати по сметка на Софийски градски съд** сумата от 50,00 лв. – държавна такса, както и сумата от 500,00 лв. – разноски за съдебното производство.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчването му.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на прекратяването на „В.К.“ ЕООД, с ЕИК *****, откриване на производство по ликвидация и назначаване на ликвидатор на дружеството.

Съдия при Софийски градски съд: _____